

Gulroten

Helsevesenet og skolen har det til felles at de ofte blir pålagt oppgaver som egentlig ligger utenfor kjernevirk-somheten. «Alt skal inn i skolen,» sukker lærerne i dag – trafikksikkerhet, overvekt, voldtektsforebygging ... I 1932 ble oslofrokosten innført for å bøte på et ofte dårlig kosthold. En lege fra Sigdal beskriver i Tidsskriftet nr. 10/1936 hvordan en tilsvarende ordning kan gjennomføres på landsbygda. Beretningen har et nesten autoritært preg – «øvrigheta» betydde nok mer den gang enn den gjør i dag (Tidsskr Nor Lægeforen 1936; 56: 540–7).

Nogen betraktninger over skolebarns ernæring.

Hvorledes en kostreform kan innføres i skolene også på landsbygden.

Av O. L. Lien, Sigdal.

Helsesøster inspiserer. (Gulroten er i anledning fotografen lagt demonstrativt frem.)

Læreren kontrollerer barnenes skolemat.

Helsesøster var snart ute på sine visitter til skolene. Eksperimentet hadde forløpet godt. Alle barn hadde med sig det forskriftsmessige uten nogen særlig bemerkning. Om en skolepike hadde glemt igjen hjemme sin gulrot fikk hun straks låne en av sin veninde som hadde med flere. Lærerne kunde oplyse at barnene var så nøie med skolematen at de gjensidig kontrollerte hverandre. Foreldrene var interesserte, oplært av sine barn, og gjorde sitt beste, så selv de dårligst stilte hadde med sin skolemat som de andre. Kjøbmennene fikk med ett et stort salg av grovbrød og knekkebrød. Gulroten kom øieblikkelig til akt og ære, ja selv under en gastroenteritt kunde barnet ikke sløife sin gulrot! oplyser en mor. Helsesøster likte sitt arbeide godt da hun hadde følelsen av å være virkelig i helsearbeide.

Ved siden av helsesøster som kontrollør er lærerne uundværlige assistenter. En redegjørelse for det samlede

skolestyre over ernæringshygiene i forbindelse med kostholdsundersøkelsene var derfor aktuell. Og lærerne viste stor interesse for dette spørsmål. Det sier sig selv at det er meget avgjørende hvorledes læreren tar sig av sine barn, nettop når det gjelder denne kostholdsreform. Lærerens interesse gjenspeiles hos barnene. Jeg vil ikke undlate å referere hvad senior blandt lærerne, læreren ved distrikts største skole (på 80 barn) uttalte nu etter at denne skolematreform har fungert i et $\frac{1}{2}$ år: «*Det er ingen sak med litt velvilje fra læreren å gjennemføre «Oslofrokosten» på landsbygden som medbragt skolemat*». Beviset for uttalelsen er at det ved inspeksjoner som er gjort, har det ikke vært nogen anmerkninger ved vedkommende skole. (Da fotografen og jeg kom overraskende en dag var en gutt så uheldig å ha glemt igjen sin gulrot, hvad han ikke var høi i hatten for!)